

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2C/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617211757
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7617211757.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobkyne X. T. C.. XX.XX.XXXX, S. O. XXX, XXX XX O., právne zastúpenej JUDr. Petrom Fábrym, advokátom, Starosaská 11, 052 01 Spišská Nová Ves proti žalovanému W. B. C.. XX.XX.XXXX, S. O. XXX, XXX XX O., právne zastúpenému JUDr. Františkom Pitoňákom, advokátom, Štefánikovo námestie 5, 052 01 Spišská Nová Ves, o uloženie povinnosti, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, podanou na tunajšom súde dňa 08.06.2017 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku „postaviť plot na hranici pozemkov parc. č XXX/X X. XXX/X k.ú. O. medzi domami žalobkyne a žalovaného, ktorý plot bude vytvorený kovovými profilmi "U" o šírke 8 cm a výške 170 cm a medzi stĺpkami sa budú nachádzať pozvárané plechové dielce, ktoré budú prizvárané k rúrkam o priereze "O" alebo rúrkam v priereze štvorca“.

2. Túto svoju žalobu odôvodnila tým, že je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti- dom s.č.XXX zapísaný na LV č.XXX k.ú. C. O. postavený na parc.č.XXX/X. Žalovaný je spoluvlastníkom nehnuteľnosti- dom s.č.XXX zapísaný na LV Č.XXX k.ú. C. O. postavený na parc.č.XXX/X. Zo správy OR PZ v O. C. A. odbor poriadkovej polície OO PZ v Krompachoch č.L.-O.-J.-XXX/XXXX-M. zo dňa 2.10.2016 vyplýva, že žalovaný v presne nezistenom čase v období od 29.6.2016 do 17.8.2018 spílil žalobkyni kovový plot, ktorý sa nachádzal medzi domom žalobkyne a žalovaného. Stĺpiky boli vytvorené kovovými profilmi "U" o šírke 8 cm a výške 170 cm a medzi stĺpkami sa nachádzali pozvárané plechové dielce, ktoré boli prizvárané k rúrkam o priereze"0" alebo k rúrkam v priereze štvorca. Plot bol podomácky vyrobený. Priestupok žalovaného bol riešený Okresným úradom Spišská Nová Ves odbor Všeobecnej vnútornej kontroly, ktorý vydal Rozhodnutie č. L.-O.-L.-XXXX/XXXXXX, zo dňa 21.11.2016 a ktorým bolo konštatované, že žalovaný sa svojím konaním dopustil priestupku proti majetku a to tým, že spôsobil škodu na cudzom majetku zničením veci.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 18.09.2017 doručeným súdu dňa 18.09.2017, v ktorom namietal, že žalobkyňa nie je sama aktívne legitimovaná na podanie žaloby, nakoľko je iba podielovou spoluvlastníčkou v 1-ici v pomere k celku k rodinnému domu a príslušnému pozemku, na ktorom mal byť postavený plot, keďže plot je príslušenstvom hlavnej veci podľa § 121

ods. 1 OZ, t.j. pozemku , mali byť aktívne legitimovaní aj ďalší spoluvlastníci zapísaní na LV č. XXX. Ďalej namietal, že ani žalovaný nie je pasívne legitimovaný, pretože je bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v k.ú. C. O.. Poukázal na to, že žalobkyňa síce uviedla, že žalovaný sa dopustil konania, t.j. odstránenia plotu, za čo bol priestupkovo riešený, avšak v rozhodnutí bolo konštatované, že Okresný úrad neriešil na akom pozemku bol plot postavený, riešil iba to, že žalovaný odstránil plot, ktorý postavila žalobkyňa. Žalovaný po celý čas konania na Okresnom úrade vyhlasoval a uvádzal, že plot zo strany žalobkyne bol postavený na jeho pozemku , čiže zo strany žalobkyne išlo o neoprávnenú stavbu plotu na cudzom pozemku, t.j. na pozemku v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho manželky. Ďalej v uvedenom vyjadrení poukázal na to, že žalobkyňa neohlásila stavbu plotu na Obecnom úrade O. , kedy samotný Obecný úrad mohol zistiť túto spornosť a predísť samotnému sporu a teda aj samotnej stavbe plotu , pretože ako vyplýva z vyhlásenia žalovaného ako aj z priloženej foto snímky, medzi jeho domom a domom žalobkyne sa jedná o úzky pozemok v šírke cca 1 m , kde bol postavený sporný plot , ktorý ako uviedol žalovaný bráni v údržbe jednej alebo druhej strane pri opravách rodinných domov. Žalobkyňa postavila plot blízko pri stene rodinného domu žalovaného , kde s neďa vykonávať žiadna údržba , pričom stĺpiky osadila tesne pri základoch jeho domu. Vykopala kanál za svojim rodinným domom, ktorý smerovala na roh rodinného domu žalovaného, kde dochádzalo k premoknutiu základov a zatopeniu jeho garáže, z toho dôvodu musel žalovaný riešiť havarijnú situáciu bezodkladne. Dôkaz, ktorý žalobkyňa priložila k žalobe nie je relevantným dôkazom o tom , aby preukazoval, že žalobkyňa má pravdu v tom , že postavila plot na svojom pozemku. Naopak žalovaný predkladá GP staršieho dáta, kde je zobrazený dom žalobkyne vo vzťahu k hranici medzi pozemkami oboch strán sporu , t.j. medzi žalobkyňou a žalovaným, kde je viditeľné vidieť, že dom žalobkyne je umiestnený ďalej od hraničnej čiary hranice pozemkov medzi žalobkyňou a žalovaným oproti snímke, ktorú predložila žalobkyňa spolu so žalobou, šírka pozemku žalovaného je XX,XX m a šírka pozemku žalobkyne je XX,XX m , pričom pôvodné šírky pozemkov oboch strán spolu boli rovnaké 16,00 m, teda je zrejmé, že žalobkyňa postavila samotný rodinný dom bližšie k hranici pozemku so žalovaným a teda aj plot na pozemku vo vlastníctve žalovaného.

4. Žalobkyňa v replike zo dňa 20.10.2017 poukázala na to, že podľa právnej praxe aktívna solidarita znamená , že v sporoch s inými osobami ohľadne spoločnej veci má každý zo spoluvlastníkov ako veriteľov samostatné právo na uplatnenie pohľadávky a môže ho uplatniť žalobou. Každý zo spoluvlastníkov má právo požadovať od tretích osôb celé plnenie , ktoré sa týka spoločnej veci, pričom dlžník sa týmto splnením zbaví svojho záväzku voči všetkým ostatným spoluvlastníkom. K žalovaným uvádzanému nedostatku pasívnej solidarity žalobkyňa v uvedenom vyjadrení uviedla, že právny pomer všetkých spoluvlastníkov k tretím osobám vzhľadom k celej veci upravuje ustanovenie § 139 ods. 1 OZ tak, že právne úkony týkajúce sa spoločnej veci zakladajú solidarne práva a záväzky pre všetkých účastníkov spoluvlastníckeho vzťahu. Solidarita vzniká priamo zo zákona len čo niektorý spoluvlastník či spoluvlastníci urobili právny úkon týkajúci sa spoločnej veci a nie je potrebné zvláštne dojednanie. Ustanovenie § 511 ods. 1 OZ platí aj vtedy ak podieloví spoluvlastníci majú spoločne a nerozdielne určitú povinnosť pokiaľ ide o právne úkony týkajúce sa spoločnej veci. Z uvedeného vyplýva, že v prípade ak spoluvlastníci vystupujú na strane dlžníkov, oprávnený je plniť ktorýkoľvek z nich s účinkami pre všetkých ostatných. Ďalej žalobkyňa v uvedenej replike poukázala na to, že Žalovaný uvádza, že plot bol údajne postavený na jeho pozemku , čo sa nezakladá na pravde. Ako dôkaz mal predložiť starší geometrický plán. Uviedla, že plot bol postavený na hranici pozemkov a časť z neho postavil žalovaný, no žalovaný odstránil a zničil len tú časť plotu , ktorú postavila žalobkyňa spolu so svojim nebohým manželom a svoju časť ponechal. Hranica pozemkov bola stanovená znaleckým posudkom v konaní vedenom na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi pod č.k. XC/XXX/XXXX.

5. Na základe výzvy súdu uskutočnenej uznesením sp.zn. XC/XX/XXXX-XX H. Q. XX.XX.XXXX na uvedenie jasného , zrozumiteľného a presne formulovaného žalobného návrhu (petitu žaloby), žalobkyňa podaním zo dňa 20.05.2020 žalobný petit upravila tak, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku nahradiť žalobkyni spôsobenú škodu a to navrátením do pôvodného stavu plotu na hranici pozemkov parc.č.XXX/X X. XXX/X I..Ú.. C. O. medzi domami žalobkyne a žalobcu na základoch pôvodného plotu , ktorý bude vytvorený kovovými profilmi "U" o šírke 8 cm a výške 170 cm a medzi profilmi "U" sa budú nachádzať privarené rúrky o prieme 2 cm, s tým, že od vrchu profilu "U" budú pripevnené vo výške 30 cm a v spodnej časti 30 cm od základu plotu, na ktorých bude osadený vlnitý plech s medzerami medzi jednotlivými plechmi 12 až 15 cm.

6. Súd uvedenú zmenu žaloby pripustil uznesením sp.z. XC/XX/XXXX- XX H. Q. XX. W. XXXX.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi , ako aj spisom tunajšieho súdu sp.zn. XC/XXX/XXXX, a zistil tento skutkový stav :

8. Žalobkyňa je toho času podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v podiele 1 k celku , a to rodinného domu súpisné číslo XXX postaveného na parcele registra „J. evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXX/X, ako aj pozemkov vedených ako parcely registra „J., a síce parcely pod parcelným číslom XXX/X, o výmere XXX m², Druh pozemku : Zastavané plochy a nádvoria a parcely pod parcelným číslom XXX/XX, o výmere XXX m², Druh pozemku : Záhrady, to všetko v katastrálnom území O., a to podľa zápisu na Liste vlastníctva č. XXX A.edenom pre uvedené katastrálne územie.

9. Žalovaný je toho času bezpodielový spoluvlastník nehnuteľností v podiele 1/1 k celku , a to rodinného domu súpisné číslo XXX postaveného na parcele registra „J. evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXX/X, ako aj pozemku vedeného ako parcela registra „J. pod parcelným číslom XXX/X, o výmere XXX m², Druh pozemku : Zastavané plochy a nádvoria, to všetko v katastrálnom území O., a to podľa zápisu na Liste vlastníctva č. XXX vedenom pre uvedené katastrálne územie.

10. Podľa rozhodnutia Okresného úradu Spišská Nová Ves , odboru všeobecnej vnútornej správy sp.zn. L.-O.-L.-XXXX/XXXXXX H. Q. XX.XX.XXXX bol žalovaný uznaný za vinného z priestupku proti majetku tým, že úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku zničením vecí podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe , že v presne nezistenom dni v období od 29.06.2016 a v presne nezistenom čase v obci O. XXX v priestore medzi jeho domom a domom X. T. (t.j. žalobkyne v tomto sporovom konaní- poznámka súdu) zničil časť kovového plota vytvoreného kovovými profilmi „U“ o šírke 8 cm a výške 170 cm, patriaceho poškodenej X. T., C.. XX.XX.XXXX, S. O. XXX (t.j. žalobkyne v tomto sporovom konaní- poznámka súdu) tak, že spílil jeho väčšiu časť, čím jej spôsobil škodu v celkovej výške asi XXX €..

11. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplynulo, že žalovaný potvrdil v rámci priestupkového konania , že v uvedenom období od 29.06.2016 do 17.08.2016 v presne nezistenom dni a čase zbúral na svojom pozemku kovový plot, ktorý si tam postavila suseda - žalobkyňa. Odstránil ho preto, lebo mu na jeho pozemok púšťala vodu a voda mu presakovala do pivnice a garáže, a preto musel zakopať medzi domami na jeho pozemku drenážnu rúru. Aby sa dostal na miesto, kde zakopal rúru, musel odstrániť plot. Nebol si vedomý žiadneho priestupku, nakoľko všetko vykonal na svojom pozemku, ku ktorému má aj list vlastníctva č. XXX, z ktorého jasne vyplýva, kto je vlastníkom pozemku a dá sa pozrieť elektronicky na katastrálnom portáli. S výpoveďou žalobkyne nesúhlasil, pretože uviedla len samé klamstvá a sama nie je vlastníkom žiadneho pozemku, pretože vlastníkmi sú jej synovia a ona tam má právo iba dožiť. Na záver dodal, že plot tam vôbec nemá opodstatnenie, pretože po stránke bezpečnostnej aj požiarnej je tam nevhodný, nakoľko je medzi domami metrový priestor.

12. Zo znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného dňa 21.04.2011 súdnym znalcom Y.. X. D., súdnym znalcom v odbore : Geodézia a kartografia, pre sporové konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. XC/XXX/XXXX na základe žaloby žalobcu identického so žalovaným v tomto sporovom konaní sp.zn. XC/XX/XXXX proti okrem iného aj žalovanej v 2. rade identickej so žalobkyňou v tomto sporovom konaní sp.zn. XC/XX/XXXX, a to konkrétne z jeho grafickej prílohy č. 7 vyplynulo, že čo sa týka vzájomnej hranice medzi parcelami č. XXX/X (v spoluvlastníctve žalobkyne) a č. XXX/6 (v spoluvlastníctve žalovaného) , táto podľa meraní nezodpovedala stavu na „tvári miesta“. Ako vyplynulo z obsahu písomnej časti uvedeného posudku (č.l. 143 súdneho spisu sp.zn. XC/XXX/XXXX , resp. str. 3 uvedeného znaleckého posudku) uvedený znalec v tomto posudku meraný stav do grafických príloh posudku (teda aj grafickej prílohy č. 7 ako detailnej zväčšeniny) zakresľoval ružovou farbou , a následne ním zrekonštruovaný stav podľa pôvodného GP z roku 1966 modrou farbou. Z grafickej prílohy č. 7 je zrejmé, že sa obe tieto zakreslenia medzi parcelami č. XXX/X X. Č.. XXX/6 strán sporu v časti, v ktorých sú vybudované ich rodinné domy vzájomne neprekrývajú. Tieto nezrovnalosti však sami o sebe neboli predmetom samotného sporu v uvedenom konaní sp.zn. XC/XX/XXXX .

13. Z doplnenia skutkových tvrdení strán sporu vyplynulo, že sporný plot bol postavený až po zameraní sporných hraníc vykonanom vyššie uvedeným súdnym znalcom v sporovom konaní sp.zn. XC/XX/XXXX. Ako uvádzala žalobkyňa po príchode súdneho znalca Y.. D. jej manžel už bol nebolý a nedožil sa toho ako bol tento pozemok vytýčený, a zároveň uvádzala, že potom čo spor sp.zn. XC/XX/XXXX

so žalovaným vyhrali, vždy im v uvedenom mieste (t.j. medzi domami) robil prieky, nedalo sa s ním nijako dohodnúť, preto povedala, že medzi domami urobí plot ako aj to, že na poslednom pojednávaní v konaní XC/XXX/XXXX povedala, že urobí plot, lebo so žalovaným nie je nič dohodnuté a robí len hriech.

14. Podľa výpovede X.Á. I.(č.l. č.l. 49 - zápisnice z 05.04.2018), ktorý sporný plot žalobkyne mal stavať, v čase jeho výstavby medzi domami nebol žiaden drevený plot. Za domom žalobkyne bol betónový múrik. Tento svedok podľa jeho tvrdení pri výstavbe plotu išiel podľa starej železnej tyče, kde bol pôvodný plot, ale nešiel na tyč, ale sa držal betónového múrika, ktorý bol posunutý do pozemku resp. k domu žalobkyne. Držal sa toho bodu kvôli tomu, lebo neveril tyči, že je pevná, betónový múrik bol pevnejší a tam sa potreboval oprieť s plotom. Plot teda viedol od betónovej časti a nie od spomínanej tyče. Vytýčil to šnúrkou od plotu, ktorý tam teraz je, aj bol, s múrikom, ktorý bol hore. Potom si vytýčil body na vybetónovanie stĺpikov. Snažil sa pôvodný plot medzi domami napojiť na plot, ktorý bol už nižšie postavený. Tiež uvádzal, že sa pridržiaval geodetických bodov, tyčiek, ktoré boli v zemi.

15. Avšak z výsluchu svedka (B. B. - manželky žalovaného) a z doplnenia skutkových tvrdení strán sporu vyplynulo, že v súvislosti so zameraniami vykonanými v konaní XC/XXX/XXXX súdnym znalcom Y. D. , ktorými boli takto zamerané hranice aj medzi pozemkami strán sporu , t.j. parcelami č. XXX/X X. Č.. XXX/X predovšetkým v priestore medzi oboma rodinnými domami strán sporu v miestach, kde stál sporný plechový plot, ktorý je predmetom tohto sporu, neboli týmto súdnym znalcom osadené nejaké geodetické tyče, prípadne iné značky, ktoré by určovali priebeh reálnej hranice medzi pozemkami strán sporu, tak ako to uvedený znalec zameral.

16. Podľa doplnenia skutkových tvrdení žalobkyňou mali oporný bod na betónovom múriku, z ktorého podľa jej tvrdení Y. D. vychádzal a iné značky medzi domami už neoznačil. Z doplnení skutkových tvrdení žalovaného zase vyplynulo, že uvedený znalec nič nevyznačoval, mal pri sebe len pomocníka, tam ako je oporný múr jeho pomocník zapichol tyč, išiel ďalej a zase zapichol, a zase zapichol. Na mieste samom nebola vyznačená žiadna značka. Svedkyňa B. B. - manželka žalovaného, tiež uviedla, že na miestach merania vykonaného uvedeným znalcom nič nebolo(zaznačené).

17. Z doplnenia skutkových tvrdení žalobkyne vyplynulo, že táto si ohlasovaciú povinnosť na výstavbu sporného plotu nesplnila.

18. Podľa § 139 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

19. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

20. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

21. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

22. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

23. Podľa § 193 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

24. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

25. Podľa § 139b ods. 7 písm b./ zák.č. 50/1976 Zb. (Stavebný zákon) v znení platnom a účinnom do 30.06.2010, za drobné stavby sa považujú aj oplotenie.

26. Podľa § 55 ods. 2 písm b./ zák.č. 50/1976 Zb. (Stavebný zákon) v znení platnom a účinnom do 01.01.2015, Ohlásenie stavebnému úradu postačí pri drobných stavbách, ktoré plnia doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe a ktoré nemôžu podstatne ovplyvniť životné prostredie.

27. Podľa § 57 ods.1 zák.č. 50/1976 Zb. (Stavebný zákon) v znení platnom a účinnom do 01.01.2015, stavebník je povinný uskutočnenie stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác uvedených v § 55 ods. 2 vopred písomne ohlásiť stavebnému úradu. K ohláseniu drobnej stavby pripojí jednoduchý situačný výkres; ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), pripojí podklady s náležitosťami žiadosti o stavebné povolenie a projektovú dokumentáciu. Stavebný úrad môže určiť, že ohlásenú drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

28. Podľa § 57 ods. 2 zák.č. 50/1976 Zb. (Stavebný zákon) v znení platnom a účinnom do 01.01.2015, stavebník môže uskutočniť stavby, stavebné úpravy a udržiavacie práce ohlásené podľa odseku 1 len na základe písomného oznámenia stavebného úradu, že proti ich uskutočneniu nemá námietky. K písomnému oznámeniu stavebný úrad pripojí overený jednoduchý situačný výkres a ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), k písomnému oznámeniu pripojí overenú projektovú dokumentáciu. Stavebník môže začať uskutočňovať ohlásenú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce do dvoch rokov odo dňa jeho doručenia stavebníkovi, pokiaľ stavebný úrad neurčí inak.

29. Podľa § 88 ods. 1 písm b./ zák.č. 50/1976 Zb. (Stavebný zákon) v znení platnom a účinnom do 01.01.2015, Stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

30. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že predmetnú žalobu je potrebné zamietnuť.

31. Súd sa v prvom rade musel vysporiadať s námietkou žalovaného o neexistencii ako aktívnej vecnej legitímácie na vedení tohto sporu na strane žalobkyne, tak aj o neexistencii pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného.

32. Súd uvádza, že sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného , že v danom prípade nie je daná ako aktívna vecná legitímácia na strane žalobkyne tak ani pasívna vecná legitímácia na strane žalovaného len v dôsledku toho , že obaja sú spoluvlastníkmi nehnuteľností (parciel č. XXX/X, U.. Č.. XXX/X , ktoré sú relevantné v tomto spore), a teda , že ako účastné subjekty na príslušných stranách sporu nevystupujú aj ostatní spoluvlastníci týchto nehnuteľností. V tejto súvislosti súd poukazuje na vyjadrenie žalobkyne k tejto námietke uvedené v jej písomnej replike, s ktorým sa stotožňuje a na jeho doplnenie zároveň uvádza následné.

33. Právne úkony týkajúce sa spoločnej veci môže vykonávať ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov pokiaľ nebolo dohodnuté inak (napr. že úkony bude robiť len spoluvlastník zabezpečujúci správu spoločnej veci a pod.). Bez ohľadu na to sú voči tretím osobám všetci spoluvlastníci oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne. Zákon v tomto prípade zakladá aktívnu, resp. pasívnu solidaritu podielových spoluvlastníkov podľa § 511 a násl. Občianskeho zákonníka a spoluvlastníci sa nemôžu dohodnúť , že z právnych úkonov , ktoré sa týkajú spoločnej veci , je oprávnený a povinný len jeden z nich. Ustanovenie § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné vnímať širšie v tom zmysle , že hoci sa toto ustanovenie zmieňuje o právnych úkonoch týkajúcich sa spoločnej veci , súdna prax pod režim § 139 zaraďuje i prípady, ktoré majú základ v protiprávných úkonoch, či v objektívnych stavoch. Iné posudzovanie situácie v závislosti od toho , či ide o právny úkon , protiprávny úkon alebo objektívny stav by z pohľadu spoluvlastníka voči tretím osobám spôsobovalo neprimerané ťažkosti , a postavenie tretích osôb by sa nežiaducim spôsobom sťažovalo. (porovnaj Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, J., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol, Občiansky zákonník I, § 1-450 . Komentár, Praha : C.H.Beck, 2015, str. 975)

34. Aktívna solidarita podielových spoluvlastníkov znamená, že ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov bez ohľadu na veľkosť svojho spoluvlastníckeho podielu, môže v pozícii veriteľa požadovať od tretích osôb celé plnenie týkajúce sa spoločnej veci a ten spoluvlastník, ktorý toto plnenie prijal, je následne povinný vyporiadať sa s ostatnými spoluvlastníkmi podľa zásad uvedených v § 511 a 513 Občianskeho zákonníka. Plnenie poskytnuté len jednému zo spoluvlastníkov vyvolával právne účinky i voči ostatným – ak dôjde k uspokojeniu jedného zo solidárnych veriteľov, dochádza k zániku ich spoločnej pohľadávky a ostatní veritelia nie sú oprávnení požadovať splnenie záväzku od dlžníka. Rovnako tak v prípade vzniku škody (bezodôvodného obohatenia) je oprávnený domáhať sa jej náhrady (vydania) ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov. (porovnaj Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, J., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol, Občiansky zákonník I, § 1-450. Komentár, Praha: C.H.Beck, 2015, str. 975-976).

35. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa bola oprávnená aj sama domáhať sa náhrady škody v tomto sporovom konaní, bez ohľadu na to či poškodený plot, za predpokladu že spĺňal definíciu veci aj keď prípadne len príslušenstva hlavnej veci (rodinného domu súpisné číslo XXX, príp. parcely č. XXX/X) bol len v jej spoluvlastníctve s ostatnými spoluvlastníkmi zapísanými na Liste vlastníctva č. XXX.

36. Pasívna solidarita podielových spoluvlastníkov znamená, že tretia osoba v pozícii veriteľa môže požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek z podielových spoluvlastníkov, a to bez ohľadu na veľkosť podielu spoluvlastníka, od ktorého požaduje poskytnutie plnenia. Spoluvlastník, ktorý plnenie poskytol, je oprávnený od ostatných podielových spoluvlastníkov požadovať, aby mu uhradili pomernú časť plnenia podľa svojich podielov. (porovnaj Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, J., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol, Občiansky zákonník I, § 1-450. Komentár, Praha: C.H.Beck, 2015, str. 976).

37. Z toho je zrejmé, že u žalovaného ako spoluvlastníka parcely č. XXX/X, ktorý práve z pozície tohto jeho spoluvlastníctva k tejto parcele zničil plot žalobkyne poukazujúc na to, že tento mal stáť práve na tejto jeho parcele, už len z toho dôvodu bola daná pasívna vecná legitímácia v tomto spore.

38. Navyše v jeho prípade tento bol aj právoplatne uznaný v priestupkovom konaní za vinného z protiprávneho konania, ktorého sa dopustil voči žalobkyne práve zničením sporného plota, takže aj táto skutočnosť preukazovala pasívnu vecnú legitímáciu na jeho strane.

39. Súd teda uzaviera, že nebola preukázaná neexistencia či už na strane žalobkyne aktívnej alebo na strane žalovaného pasívnej vecnej legitímácie, ktorá by už len z tohto dôvodu oprávňovala súd predmetnú žalobu zamietnuť.

40. Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, pričom zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

41. V uvedenom ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka je upravená všeobecná zodpovednosť právnickej a fyzickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. Táto zodpovednosť je zodpovednosťou za zavinení protiprávny úkon.

42. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V niektorých prípadoch sa vyžaduje aj zavinenie. V prípade, keď sa vyžaduje aj zavinenie škodcu, ide o subjektívnu zodpovednosť, v prípade, keď sa zavinenie nevyžaduje, ide o objektívnu zodpovednosť.

43. Protiprávnosť konania škodcu zahŕňa dve zložky a to: a.) protiprávny úkon a b.) protiprávnosť úkonu.

44. Protiprávny úkon (čin) je konanie subjektu, ktoré je v rozpore s právom. Úkon je prejav fyzickej a psychickej stránky človeka navonok. Psychická stránka spočíva v prítomnosti vedomia a vôle konajúceho protiprávny úkon spôsobiť. Táto stránka má význam z hľadiska posúdenia zavinenia konajúceho a je tiež jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu. Fyzická stránka predstavuje prejav vôle navonok alebo nedostatok takého prejavu. Môže ísť buď o aktívne konanie (culpa in committendo) alebo opomenutie (culpa in omittendo). Protiprávnosť konania sa vo vonkajšom svete môže prejavovať v aktívnom konaní (napr. poškodenie zdravia iného fyzickým útokom na jeho osobu) alebo v opomenutí

konania, na ktoré je osoba povinná. Opomenutie môže privodiť zodpovednosť za škodu, ak ide o opomenutie takej povinnosti, keď škodca bol povinný konať.

45. Protiprávnosť úkonu spočíva v porušení právnej povinnosti, t.j. úkon je v rozpore s objektívnym právom. Porušením právnej povinnosti má zákon na mysli objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická (právnická) osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené právnym predpisom alebo inou právnou normou. (porovnaj Fekete, I: Občiansky zákonník. 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 1042).

46. Podľa § 193 CSP je súd viazaný okrem iného aj rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný priestupok a o tom, kto ich spáchal. Viazanosť sa vzťahuje iba na výrok, nie na odôvodnenie rozhodnutia. Z výroku o vine je potom nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie skutkovej podstaty priestupku konkrétnymi konaniami páchatel'a. Týmto okruhom otázok je teda súd viazaný v tom zmysle, že si o nich nemôže urobiť ani prejudiciálny záver.

47. Vzhľadom na uvedené je preto zrejmé, že súd v tomto konaní je viazaný rozhodnutím Okresného úradu Spišská Nová Ves, odboru všeobecnej vnútornej správy sp.zn. L.-O.-L.-XXXX/XXXXXX H. Q. XX.XX.XXXX a na jeho základe je teda viazaný tým, že žalovaný sa dopustil priestupku proti majetku tým, že úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku zničením vecí podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a to na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom dni v období od 29.06.2016 a v presne nezistenom čase v obci O. XXX v priestore medzi jeho domom a domom žalobkyne zničil časť kovového plotu vytvoreného kovovými profilmi „U“ o šírke 8 cm a výške 170 cm, patriaceho poškodenej - žalobkyni tak, že spílil jeho väčšiu časť, čím jej spôsobil škodu v celkovej výške asi XXX,--EUR.

48. Skúmanie tohto protiprávneho konania žalovaného zo strany súdu v tomto prebiehajúcom sporovom konaní a jeho prípadne posúdenie inak než to učinil priestupkový orgán nebolo teda možné. Tu len súd poznamenáva, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že spílenie uvedeného plotu skutočne vykonal samotný žalovaný.

49. Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu je existencia samotnej škody.

50. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ ide o škodu, táto v žiadnom právnom predpise nie je definovaná. Pod škodou rozumieme akúkoľvek ujmu, ktorá vznikla subjektu súkromného práva zásahom do jeho subjektívnych práv. (porovnaj Fekete, I: Občiansky zákonník. 2. Zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie) Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015, str. 593).

51. Škoda (ako kategória občianskeho práva) sa chápe ako ujma, ktorá nastala (sa prejavuje) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda - ak nedochádza k naturálnej reštitúcii - nahraditeľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. (porovnaj judikát R 55/71, resp. Stanovisko občianskoprávného kolegia Najvyššieho soudu ČSSR z 18.1.1970 sp.zn. Cpj 87/70 k niektorým otázkám náhrady škody podľa obč. zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.).

52. Súd ďalej uvádza, že Najvyšší súd SR v rozsudku z 29. apríla 1992 sp. zn. 2 Cz 16/92, uverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 35/1993 vyslovil právny záver: „v občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladaným trestným zákonom“. Obdobné závery vyslovil najvyšší súd v uznesení zo 17. mája 2012 sp. zn. 1 Obdo 41/2011, pričom vychádzal z právneho názoru Ústavného súdu SR uvedeného v jeho náleze z 23. novembra 2011 sp. zn. I. ÚS 269/2011: „rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal.“ Teda pokiaľ je znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený, spôsobenie škody,

potom si súd rozhodujúci o žalobe poškodeného, ktorý bol so svojím nárokom na náhradu škody spôsobenej takýmto trestným činom odkázaný na občianskoprávne konanie, nemôže vytvoriť vlastný názor na to, či žalobkyni bola spôsobená škoda a kto ju spôsobil. Ústavne konformný výklad § 135 ods. 1 OSP, resp. § 193 ods. 1 CSP totiž vyžaduje, aby súd rozhodujúci v občianskoprávnom konaní o náhrade škody spôsobenej trestným činom, bol viazaný právoplatným odcudzujúcim rozsudkom trestného súdu (jeho výrokovou časťou), a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a za tento trestný čin. Napokon obdobný názor vyslovil najvyšší súd aj v rozsudku z 29. júna 2016 sp. zn. 3 Obo 18/2015.

53. Podľa názoru súdu tieto závery je potrebné v plnej miere uplatniť aj na rozhodnutia o priestupkoch, keďže § 193 CSP vo vzťahu k týmto rozhodnutiam uplatňuje rovnaký režim viazanosti medzi nimi pre civilné súdy ako je tomu v prípade rozsudkov trestných súdov.

54. Ak teda príslušné priestupkové rozhodnutie v tomto spore, ktoré prakticky vymedzuje jeden z atribútov vzniku zodpovednosti za škodu u žalovaného, a síce protiprávnosť v jeho konaní, uvádza, že škoda u žalobkyni predstavuje zničenie časti kovového plota vytvoreného kovovými profilmi „U“ o šírke 8 cm a výške 170 cm, patriaceho poškodenej - žalobkyni a to spílením jeho väčšej časti ktorá škoda vo finančnom vyčíslení predstavuje sumu minimálne XXX,--EUR, súd je povinný akceptovať v uvedenom finančnom (peňažnom) vyčíslení existenciu takejto škody.

55. Pokiaľ ide o ďalší z atribútov, tým je príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a škodou.

56. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom protiprávneho úkonu škodcu, t. j. ak jeho konanie a škoda je vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Musí byť teda preukázané, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Škodlivý následok nemusí byť vždy vyvolaný jedinou príčinou. Môže ísť len o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o odškodnenie ktorého ide; vždy však musí ísť o príčinu podstatnú. V takomto prípade už z pôsobenia prvej príčiny sa musí dať vyvodiť existencia vecnej súvislosti so vznikom škodlivého následku. Nie je totiž rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku (porovnaj R 21/1992).

57. Príčinná súvislosť ako základný predpoklad zodpovednosti za škodu je v Občianskom zákonníku (§ 420 ods. 1) zašifovaná v pojme „spôsobiť škodu“. V právnej praxi to znamená rozdeliť skutkovú situáciu konkrétnej škodovej udalosti na príčinu vzniku škody, jej následok a ako táto príčina ovplyvnila v konečnom dôsledku vznik škody a jej rozsah.

58. Odpoveď na otázku, ako ďaleko možno odvodiť príčinnú súvislosť medzi spôsobením škody a jeho následkom, by mala závisieť od toho, v akom rozsahu bolo možné vznik škody v konkrétnom prípade (pri konkrétnej činnosti) predvídať. Príčinná súvislosť je síce objektívnym predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu, ale nemožno ju celkom abstrahovať od subjektívnej stránky škodcu, t. j. od jeho zavinenia. Bolo by v rozpore so zásadou slušnosti, keby škodca mal byť zaviazaný na náhradu škody aj v takých prípadoch, keď jeho konanie je v konkrétnom prípade sprostredkovanou (nepriamou) príčinou vzniku škody, pričom takýto následok nebolo možné za normálnych okolností predvídať ani očakávať.

59. Už v priestupkovom konaní v rámci skutkovej vety, ktorou súd v tomto sporovom konaní v zmysle § 193 CSP je viazaný, sa konštatovalo, že žalovaný žalobkyni ako poškodenej spôsobil svojím protiprávnym konaním bližšie vymedzeným v uvedenej skutkovej vete poškodenie plota, tým že zničil časť tohto kovového plota vytvoreného kovovými profilmi „U“ o šírke 8 cm a výške 170 cm a to spílením jeho väčšej časti. Z takto vymedzeného vzťahu medzi príčinou (spílenie väčšej časti plota patriaceho žalobkyni - ako poškodenej) a následkom (škoda na tomto plote vyčíslená v skutkovej vete priestupkového rozhodnutia minimálne sumou XXX,--EUR) je zrejmá danosť tejto príčinnej súvislosti.

60. Napokon posledným predpokladom zodpovednosti za škodu je preukázanie existencie zavinenia škodcu, t.j. žalovaného. I toto zavinenie na strane žalovaného je dané, keďže tento bol právoplatne odsúdený za priestupok, ktorého sa dopustil úmyselným konaním.

61. Predpoklady zodpovednosti žalovaného za vznik škody u žalobkyne tak ako to bolo vyššie naznačené tu teda boli dané.

62. Žalobkyňa sa však v tomto spore rozhodla uplatniť svoj nárok na náhradu škody a to uvedením veci, t.j. plotu do pôvodného stavu.

63. Podľa § 442 ods. 3 veta za bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, uhradenie škody uvedením veci do pôvodného stavu je možné len ak o to poškodený požiada a zároveň, ak je to možné a účelné.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka tak podľa právnej praxe tzv. naturálna reštitúcia (ktorou uvedenie plotu do pôvodného stavu nepochybne je) je podmienená jednak žiadosťou poškodeného, jednak tým, že tento spôsob náhrady je možný a účelný. Účelnosť sa posudzuje z hľadiska hospodárnosti, možnosť potom predstavuje kategóriu objektívnu, ktorá je vylúčená tam, kde uvedenie do predošlého stavu bráni prekážka objektívnej povahy. (porovnaj napr. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne ze dne 27. 6. 2007, sp. zn. 25 Cdo 2032/2005, uverejnený v Souboru civilních rozhodnutí NS ČR - C. H. BECK pod C 5251).

65. Za situácie, kedy stav, ku ktorému má byť vec vrátená, je zistený (dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu), je možné posúdiť, či a prípadne ktoré v žalobe špecifikované opatrenia (a v akom rozsahu) sú k tomu spôsobilým prostriedkom, t.j. či skutočne smerujú k uvedeniu nehnuteľnosti do stavu pred vznikom jej poškodenia. (porovnaj ROZSUDEK Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25 Cdo 1954/2015 ze dne 02.10.2016).

66. V danom spore je medzi stranami sporné, či zničený plot bol, prípadne nebol pôvodne vybudovaný na parcele č. XXX/X, t.j. pozemku, ktorý je v spoluvlastníctve žalobkyne, a teda či nezasahoval aj do parcely č. XXX/X, D.j. pozemku v spoluvlastníctve žalovaného. Pokiaľ by totiž do tejto parcely žalovaného zasiahol, šlo by o neoprávnenú stavbu a keďže súhlas s takýmto trasovaním plotu žalovaný nedal, nebolo by možné rozhodnutím v tomto spore ho nútiť k tomu, aby takýmto nezákonným stavom trpel, resp. vlastným konaním (opravou predmetného plotu) dokonca sám vytváral.

67. Žalobkyňa v tomto spore nespochybniteľne nepreukázala, že ňou pôvodne vybudovaný plot, ktorý žalovaný zničil, v skutočnosti stál len na jej pozemku - parcele č. XXX/X. Na preukázanie takejto skutočnosti doteraz v tomto spore vykonané dôkazy uvedenú skutočnosť jednoznačne nepreukazovali.

68. Svedok X. I. síce uvádzal, že pri výstavbe uvedeného plotu sa pridrižoval geodetických bodov, tyčiek, ktoré boli v zemi, avšak zo samotných vyjadrení oboch strán sporu vyplynulo, že po zameraní oboch parciel strán sporu (t.j. ako parcely č. XXX/X a tak aj parcely č. XXX/X) súdnym znalcom Y.. D.Č. v konaní sp.zn. XC/XXX/XXXX týmito neboli osadené nijaké geodetické tyče, prípadne iné značky, ktoré by určovali priebeh reálnej hranice medzi oboma pozemkami strán sporu, takže nebolo možné nespochybniteľne konštatovať, že uvedený svedok I. predmetný plot skutočne staval len na pozemku žalobkyne.

69. V tejto súvislosti súd uvádza, že sporové konanie je ovládané hlavne princípom kontradiktórnosti a prejednávacím princípom, ktoré predurčujú, že ťarchu a zodpovednosť za výsledok konania nesú hlavne strany sporu. Medzi povinnosť strán sporu v sporovom konaní patrí predovšetkým tvrdenie rozhodných skutočností a navrhovanie dôkazov (tzv. povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť), prostredníctvom ktorých poskytujú informácie potrebné pre rozhodnutie. Každé skutkové tvrdenie a každý navrhnutý dôkaz musí najprv vychádzať z vlastnej vedomosti strany sporu o jeho existencii a obsahu.

70. Dôkazným bremenom pritom treba rozumieť procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní nebolo preukázané jej tvrdenie, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, pre nečinnosť strany (v dôsledku nesplnenia dôkaznej povinnosti) alebo vôbec (objektívne vzaté) nemohla

byť preukázaná. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno, a ktorá sa dostala do dôkaznej núdze (neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti). (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 8Co/23/2017 zo dňa 24. 09. 2019).

71. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania (teraz strán sporu - poznámka súdu). Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010).

72. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí strana sporu preukázať, tak zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá sa má na sporný vzťah aplikovať a z ktorej potom vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda ktorá zo strán je povinná stanovený okruh skutočností preukázať, a ktorú potom pri nesplnení tejto povinnosti postihuje nepriaznivý následok v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností spočíva na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 8Co/23/2017 zo dňa 24. 09. 2019).

73. Tak ako už bolo vyššie uvedené, tzv. naturálna reštitúcia prichádza do úvahy okrem iného len v prípade , ak uvedeniu do predošlého stavu nebráni prekážka objektívnej povahy, pričom dôkazné bremeno aj na preukázanie takejto skutočnosti zaťažuje žalobkyňu.

74. Táto v tomto spore nenavrhol žiaden ďalší dôkaz, ktorý by rozptýlil pochybnosti o tom, či jej pôvodný plot bol skutočne postavený len na jej pozemku, resp. ktorý by uvedenú skutočnosť jednoznačne potvrdil. Súd poznamenáva, že takýmto dôkazom aj vzhľadom na nezhody medzi stranami sporu by bol zrejme jedine príslušný znalecký posudok, príp. geometrický plán, ktorý by potvrdil , že pôvodný plot , resp. jeho zvyšky , ktorý po ňom toho času na tvári miesta naďalej zostali, viedol práve len po pozemku žalobkyne - parcele č. XXX/X , ktorým bol zameraný pôvodne súdnym znalcom Y.. D..

75. Okrem toho, by navyše súd v prípade vyhovenia takto formulovanej žalobe nútil žalovaného do obnovy plotu, ktorý nebol vystavený v súlade s platnou právnou úpravou stavebného zákona. Ako vyplynulo, z vyjadrenia žalobkyne , táto si pri výstavbe tohto plotu nesplnila svoju hlasovaciu povinnosť. Táto skutočnosť sama o sebe neoprávňovala prípadne žalovaného uvedený plot odstrániť. Avšak na druhej strane nemohla ani umožniť žalovanej domáhať sa náhrady vzniknutej škody cestou jej naturálnej reštitúcie.

76. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd žalobu žalobkyne zamietol.

77. Keďže súd z vyššie uvedených dôvodov žalobu žalobkyne zamietol, ďalej už ani neskúmal ďalšie vyššie vznášané námietky zo strany žalovaného v tomto spore , a síce námietku, že zo strany žalobkyne malo dôjsť k porušeniu jej prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka, ktorého sa mala dopustiť tým, že postavila sporný plot blízko pri stene rodinného domu žalovaného , kde s nedá vykonávať žiadna údržba , ako aj námietku porušenia stavebných predpisov pri výstavbe tohto plotu iných ako je povinnosť ohlásenia uvedenej stavby, keďže takéto skúmanie vzhľadom na vyššie uvedené závery súdu a jeho rozhodnutie v uvedenom spore by bolo neúčelné a nehospodárne.

78. Rovnako tak súd zamietol aj návrhy žalobkyne na vykonanie ďalších dôkazov v tomto spore , a síce vyžiadania si stanoviska Obecného úradu O. ako bola riešená sťažnosť žalobkyne vo veci zbúrania plotu, či členovia komisie boli na mieste samom vo veci riešenia tejto sťažnosti, a zároveň vyžiadania si stanoviska Obecného úradu O., či žalovaný od r.2012 podal sťažnosť resp. iný podnet na riešenie veci postavenia plotu zo strany žalobkyne. Obstaranie a vykonanie týchto dôkazov súd považoval v tomto spore za neúčelné, nakoľko by neriešili základnú otázku tejto tzv. naturálnej reštitúcie, a síce či

obnova plota žalobkyne v jeho pôvodných hraniciach je objektívne možná vzhľadom na spornosť jeho umiestnenia medzi pozemkami strán sporu.

79. Podľa § 251 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

80. Podľa § 255 ods.1CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

81. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

82. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

83. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

84. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a žalobkyňu ako neúspešnú stranu sporu zaviazal povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania žalovanému v rozsahu zodpovedajúcom pomeru jeho úspechu v tomto spore, čo v danom prípade znamenalo v plnom rozsahu.

85. Výrok o náhrade trov konania súd formuloval v zmysle právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp.zn. 6 Cdo/65/2017 zo dňa 30.05.2017, ako aj v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23. marca 2017, podľa ktorého musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, a teda len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

86. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.